

389

Nicolai Philipp. 1599. (1556—1608.)

1. Ál - dás száll - jon most e frigy - re, És
Hogy-ha né - ha ü - röm csepp - je Az

bé - ke lel - ke min - den szív - be, Mely tart - son
ö - röm kö - zé ke - ve - red - ne: Az Úr majd

e - gész él - ten át! Most ö - rá néz - ze - tek,
min - dent jó - ra vált.

Mert hí - ven el - ve - zet Ö - rök hon - ba! Biz - za - tok

M. R.
hát, Meg - véd és áld, És ve - le - tek lesz min - den - kor!

2. Urunk Isten, esdve kérünk, / A közös úton te légy vé-
lünk, / És áldd meg minden léptünket! / Most rád bizzuk minden
gondunk, / És boldog szívvel hálát mondunk, / Hogy irányítod
éltünket. / Ó! légy az örömünk / És égi örökünk; / Vezess üdvre! /
Ha vélünk vagy, / Erőnk te vagy / És égi honba juthatunk.

Knapp Albert-nél (1798—1864.)